FOLKETINGETS OMBUDSMAND

Svar til klagernes advokat

Klage over Landsskatteretten (...)

23. september 2026

Sag nr. 26/02361, 26/02362, 26/02363

Folketingets Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K
33 13 25 12
www.ombudsmanden.dk
post@ombudsmanden.dk

Oplysning om telefontid og mulighed for personlig henvendelse findes på ombudsmanden.dk/kontakt

Den 18. marts 2026 klagede du på vegne af tre selskaber i pensionssektoren til mig over Landsskatterettens afgørelser af 18. december 2025. Den 29. april 2026 sendte jeg en kopi af din klage med bilag videre til Landsskatteretten, således at Landsskatteretten fik mulighed for at tage stilling til din klage.

Herefter har jeg modtaget kopi af Landsskatterettens svar af 24. juni 2026 til dig og dine bemærkninger hertil af 15. juli 2026. Du er fortsat uenig i Landsskatterettens vurdering af, at dine klienter ikke kan anses for parter i sagerne om genoptagelse af deres leverandørers momstilsvar i det såkaldte ATP-sagskompleks.

Jeg har nu gennemgået det materiale, som jeg har modtaget fra dig og Landsskatteretten. Jeg mener ikke, at jeg har anledning til at indlede en ombudsmandsundersøgelse.

Du kan læse mere om baggrunden for min beslutning i det følgende:

Af Skatteforvaltningens juridiske vejledning 2026-2, pkt. A.A.7.2 Partsbegrebet, fremgår det, at det skatteretlige partsbegreb er identisk med det forvaltningsretlige partsbegreb.

Partsbegrebet er ikke defineret i forvaltningsloven, men skal forstås i overensstemmelse med lovens forarbejder og praksis. Partsbegrebet omfatter bl.a. ansøgere og personer, som et krav, forbud eller påbud vil blive rettet til, og omfatter således typisk den eller dem, som afgørelsen i en sag vil blive stilet til (afgørelsens adressat).

Også andre, som ikke er adressater eller ansøgere, kan være parter i en sag. Det afhænger af, om de kan anses for at have en væsentlig, individuel og retlig interesse i sagen og dens udfald.

Væsentlighedskriteriet indebærer, at sagens afgørelse skal angå den pågældendes forhold med en vis intensitet og styrke. I vurderingen heraf indgår bl.a., om afgørelsen får direkte virkning for den pågældende, eller om virkningen er afledt. Det er som udgangspunkt kun den, der bliver direkte berørt af en afgørelse, der er part i sagen.

Hvis udfaldet af en sag ikke har direkte og automatiske virkninger for den pågældende – men alene øger sandsynligheden for, at visse følger af betydning for den pågældende indtræder – vil vedkommendes interesse i sagen som oftest være så indirekte og usikker, at den pågældende ikke vil blive tillagt partsstatus.

Niels Fenger har i Forvaltningsret (2018), s. 100 f., opsummeret praksis i skattesager på følgende måde:

> ”I skattesager synes praksis at lægge vægt på, om afgørelsen for den umiddelbare part (det lignede skattesubjekt) har automatiske afledte skattemæssige konsekvenser for et andet skattesubjekt. Det gælder, hvad enten der er tale om en partstvist eller ej. Der er således normalt partsstatus efter forvaltningsloven til alle personer eller virksomheder mv. i retsforhold, for hvem beskatningen skal ske ’symmetrisk’ (f.eks. fradrag hos part 1 og indtægtsførsel hos part 2) eller for hvem beskatningen bør foretages ensartet, jf. U 2001.809 H, U 2002.1399 H, FOB 1989.241 og FOB 1989.261.
>
> Er der ikke tale om en sådan automatisk skattemæssig konsekvens, men alene om, at afgørelsen vedrørende det ene skattesubjekt vil kunne få bevismæssig eller anden mulig indirekte betydning for den skattemæssige behandling af et andet skattesubjekt, vil dette normalt ikke være tilstrækkeligt til at anse det andet skattesubjekt for part i det første skattesubjekts sag.
>
> …
>
> Heller ikke det forhold, at den skattemæssige ligning af et skattesubjekt får økonomiske følgevirkninger for et andet skattesubjekt, bevirker, at sidstnævnte får partsstatus i førstnævntes skattesag, (…).”

Jeg henviser herudover til Niels Fenger, Forvaltningsloven med kommentarer, 2. udgave (2021), s. 129 ff., Jan Pedersen, Det skatteretlige partsbegreb, TfS 2012, 273, og overblik #3 om partsbegrebet i Myndighedsguiden på ombudsmandens hjemmeside. Jeg henviser endvidere til sagerne SKM2008.166.ØLR, SKM2021.619.ØLR, U 2022.369 H, FOB 2022-17 og

ombudsmandens udtalelse af 2. oktober 2024 i sagen 23/00789 (offentliggjort på ombudsmandens hjemmeside under Afsluttede sager af generel interesse på skatteområdet).

Efter min gennemgang af din klage og Landsskatterettens afgørelser mener jeg ikke, at der er udsigt til, at jeg vil kunne hjælpe dine klienter til en bedre retsstilling, og jeg foretager mig derfor ikke mere i sagen.

Jeg har herved navnlig lagt vægt på, at dine klienters interesse i sagen efter min opfattelse er af afledt karakter, og at Landsskatterettens afgørelser over for leverandørerne ikke kan anses at have direkte og automatiske skatteretlige konsekvenser for dine klienter.

Det ændrer efter min opfattelse ikke herpå, at dine klienter har indgået civilretlige aftaler med leverandørerne om, at dine klienter succederer i disses eventuelle tilbagebetalingskrav mod myndighederne, og at skattemyndighedernes afgørelse over for leverandørerne i øvrigt vil kunne have indflydelse på dine klienters eventuelle civilretlige krav som følge af den økonomiske byrde, som afgiftsbetalingerne måtte have resulteret i.

Jeg henviser til § 16, stk. 1, i lov om Folketingets Ombudsmand (lovbekendtgørelse nr. 349 af 22. marts 2013). Det fremgår af denne bestemmelse, at ombudsmanden afgør, om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Jeg henleder din opmærksomhed på det, som jeg skrev i mit brev af 29. april 2026, om at en skattemyndigheds endelige administrative afgørelse, som er indbragt for ombudsmanden inden 3 måneder efter afgørelsestidspunktet, kan indbringes for domstolene, senest 1 måned efter at ombudsmanden har afsluttet sin behandling af sagen, jf. skatteforvaltningslovens § 48, stk. 4.

Det er domstolene, der i forbindelse med sagens eventuelle efterfølgende indbringelse for domstolene tager stilling til, om reglen i skatteforvaltningslovens § 48, stk. 4, finder anvendelse, og om der er indgivet en klage til mig inden fristen på 3 måneder.

Med venlig hilsen
for ombudsmanden

Jacob Christian Gaardhøje
Områdechef

Kopi til orientering:
Landsskatteretten